

368L0366

Nr L 260/12

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

22.10.68

RÅDETS DIREKTIV

av den 15 oktober 1968

med detaljbestämmelser om övergångsåtgärder för egenföretagare inom livsmedels- och dryckesvaruindustrin (ISIC-huvudgrupperna 20 och 21)

(68/366/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 54.2, 57, 63.2 och 66 i detta,

med beaktande av Allmänna handlingsprogrammet för upphävande av begränsningar av etableringsfriheten ⁽¹⁾, särskilt andra och tredje stycket avdelning V i detta,

med beaktande av Allmänna handlingsprogrammet för upphävande av begränsningar av friheten att tillhandahålla tjänster ⁽²⁾, särskilt andra och tredje stycket avdelning VI i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽³⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽⁴⁾, och

med beaktande av följande:

Förutom upphävande av begränsningar påpekas i de allmänna handlingsprogrammen nödvändigheten av att undersöka, huruvida ett ömsesidigt erkännande av utbildnings- och examensbevis och övriga kompetensbevis samt huruvida samordning av lagar och andra författningar om tillstånd att påbörja och utöva verksamheten i fråga skall ske före, samtidigt med eller efter begränsningarnas upphävande; om så krävs, bör övergångsåtgärder vidtas i avvaktan på sådant erkännande eller sådan samordning.

Villkor har inte fastställts i alla medlemsstater för tillstånd att påbörja och utöva verksamhet inom livsmedels- och dryckesvaruindustrin. Definitionen av hantverk och därmed avgränsningen mellan hantverk och industri varierar från en medlemsstat till en annan. Dessutom föreligger i vissa fall stränga bestämmelser för rätten att påbörja och utöva hantverk med krav på innehav av formella yrkeskvalifikationer medan det i andra fall inte finns några bestämmelser alls.

Vid den tidpunkt då de allmänna handlingsprogrammen godkändes konstaterade rådet att det på hantverkets område finns vissa problem vad gäller en samordning och ett erkännande som kräver ett detaljerat förberedelsearbete.

Det är därför inte möjligt att genomföra den föreskrivna samordningen samtidigt med begränsningarnas upphävande. En sådan samordning skall ske vid en senare tidpunkt.

Då någon sådan omedelbar samordning inte föreligger, synes det ändå vara önskvärt att underlätta att uppnå etableringsfriheten och friheten att erbjuda tjänster inom de nämnda verksamhetsformerna genom att vidta sådana övergångsåtgärder som avses i de allmänna handlingsprogrammen. Detta bör ske huvudsakligen i syfte att undvika att medborgarna i de medlemsstater där det inte ställs några villkor för påbörjandet av sådan verksamhet utsätts för utomordentliga svårigheter.

För att förebygga en sådan utveckling bör det främsta syftet med övergångsåtgärderna vara att de värdländer där det finns bestämmelser för rätten att påbörja nämnda former av näringsverksamhet godtar det faktiska utövandet av denna näring i en annan medlemsstat än värdlandet under en rimlig period, som är tillräckligt näraliggande i tiden för att i de fall då någon föregående utbildning inte krävs garantera att personen i fråga förfogar över samma yrkeserfarenheter som krävs av värdlandets egna medborgare. I de övergångsåtgärder som är tillämpliga på klart definierade verksamhetsformer kan det samtidigt föreskrivas att medlemsstaterna i avvaktan på ett ömsesidigt erkännande av utbildnings- och examensbevis och övriga kompetensbevis genast betraktar inskrivning i en annan medlemsstats yrkesregister som tillräckligt bevis på kunskaper och färdigheter.

För de former av verksamhet som egenföretagare som ingår i ISIC-huvudgrupperna 23–40 (industri och hantverk) har rådet redan antagit ett direktiv om övergångsåtgärder ⁽⁵⁾, och detta direktiv skall harmoniseras med dessa övergångsåtgärder.

⁽¹⁾ EGT nr 2, 15.1.1962, s. 36/62.

⁽²⁾ EGT nr 2, 15.1.1962, s. 32/62.

⁽³⁾ EGT nr 23, 5.2.1966, s. 349/66.

⁽⁴⁾ EGT nr 14, 25.1.1966, s. 206/66.

⁽⁵⁾ EGT nr 117, 23.7.1964, s. 1863/64.

Då det i medlemsstaterna råder olika uppfattningar om vissa former av verksamhet som omfattas av rådets direktiv⁽¹⁾ av den 15 oktober om etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster som egenföretagare inom livsmedels- och dryckesvaruindustrin (ISIC-huvudgrupperna 20 och 21) kan det inträffa att dessa former av näringsverksamhet i en medlemsstat betraktas som detaljhandel eller servicenäring. För att övervinna de svårigheter som uppstår på grund av dessa skillnader bör i varje enskilt fall hänvisning ske till definitionerna i värdlandets lagstiftning i syfte att fastställa vilket direktiv om övergångsåtgärder som skall tillämpas.

Dessutom bör det finnas en möjlighet att, där så är lämpligt, medge att de stater, som inte har reglerat tillträdet till nämnda former av näringsverksamhet i de fall då det rör sig om en eller flera former av näringsverksamhet, kräver att medborgarna i andra medlemsstater styrker att de är behöriga att utöva sådan verksamhet i det tidigare hemvistlandet. På så sätt undviks en oproportionerlig tillströmning av personer som inte kan uppfylla de villkor som krävs för att utöva dessa former av verksamhet som gäller i det tidigare hemvistlandet.

Sådana tillstånd bör dock ges med stor försiktighet, då de vid alltför flitig tillämpning kan hindra den fria rörligheten. De bör därför begränsas såväl med avseende på giltighetstid som räckvidd, och det bör överlåtas åt kommissionen att ge sådana tillstånd i enlighet med de allmänna bestämmelserna i fördraget om tillämpningen av skyddsåtgärderna.

Det främsta syftet med de villkor som föreskrivs i detta direktiv kommer att bortfalla, så snart som samordningen av villkoren för tillstånd att utöva ifrågakvarande former av näringsverksamhet samt det ömsesidiga erkännandet av utbildnings- och examensbevis och övriga kompetensbevis har genomförts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Medlemsstaterna skall i överensstämmelse med nedanstående bestämmelser vidta följande övergångsåtgärder för friheten att etablera sig eller tillhandahålla tjänster inom deras territorier för de fysiska personer och bolag eller enskilda firmor (här nedan kallade förmånstagare) som omfattas av avdelning I i de allmänna handelsprogrammen och som vill påbörja någon form av verksamhet som egenföretagare inom livsmedels- och dryckesvaruindustrin.

2. Verksamhetsformerna i fråga är de som omfattas av rådets direktiv av den 15 oktober 1968 om etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster som egenfö-

retagare inom livsmedels- och dryckesvaruindustrin (ISIC-huvudgrupperna 20 och 21).

Artikel 2

I de fall då vissa former av näringsverksamhet enligt en medlemsstats lagstiftning inte hör till livsmedelsindustrin eller dryckesindustrin utan snarare till detaljhandeln eller tjänstesektorn skall direktivet med detaljbestämmelser för övergångsåtgärderna på området i fråga tillämpas på dessa verksamhetsformer i den medlemsstaten.

Artikel 3

I de medlemsstater där möjligheten att påbörja eller utöva sådana former av verksamhet som avses i artikel 1.2 är avhängig av innehav av vissa kvalifikationer skall staten se till att de förmånstagare som temporärt vill etablera sig eller utöva näringsverksamhet skall informeras om de föreskrifter som gäller för den verksamhet de avser att utöva.

Artikel 4

1. I de fall då möjligheten att påbörja eller utöva sådan verksamhet som avses i artikel 1.2 är avhängig av innehav av allmänna, kommersiella eller yrkesmässiga kunskaper och färdigheter skall den medlemsstaten som tillräckligt bevis på detta enligt bestämmelserna i punkt 2 och 3 i denna artikel godta det faktiska utövandet av verksamheten i fråga i en annan medlemsstat under någon av följande perioder

- a) sex på varandra följande år antingen i en självständig ställning eller som företagsledare, eller
- b) tre på varandra följande år antingen i en självständig ställning eller som företagschef i de fall då förmånstagaren kan styrka att han har förvärvat minst tre års tidigare utbildning för verksamheten i fråga genom att förete ett av staten erkänt intyg eller som enligt behörig yrkesorganisation till fullo uppfyller de krav som denna fastställt, eller
- c) tre på varandra följande år i en självständig ställning i de fall då förmånstagaren kan styrka att han utövat verksamheten i fråga i minst fem år i en icke självständig ställning, eller
- d) fem på varandra följande år i en chefsbefattning, varav minst tre år i en teknisk chefsställning med ansvar för en eller flera avdelningar inom företaget, i de fall då förmånstagaren kan styrka att han har förvärvat minst tre års föregående utbildning för verksamheten i fråga genom att förete ett av staten erkänt intyg eller har en utbildning som enligt behörig yrkesorganisation till fullo uppfyller de krav som denna fastställt.

I de fall som avses i punkt a och c skall verksamheten inte ha upphört mer än tio år före dagen för den ansökan som avses i artikel 5.3. I de fall då en kortare period fastställts för de egna medborgarna kan emellertid denna period även tillämpas på förmånstagarna.

⁽¹⁾ EGT nr L 260, 22.10.1968, s. 9.

2. För möjligheten att påbörja och utöva verksamhet som teknisk direktör på ett mejeri eller ett företag för mjölkprodukter skall Förbundsrepubliken Tyskland som ett tillräckligt bevis på det faktiska utövandet av näringsverksamheten i fråga i en annan medlemsstat godta under någon av följande perioder:

a) åtta på varandra följande år antingen i en självständig ställning eller som företagsledare under förutsättning att verksamheten inte upphörde senare än tio år före dagen för den anmälan som avses i artikel 5.3, eller

b) fyra på varandra följande år antingen i en självständig ställning eller som företagsledare eller sex på varandra följande år i en ledande befattning, varav minst tre år i tekniska chefsbefattningar med ansvar för en eller flera avdelningar inom företaget, i de fall då förmånstagaren kan styrka att han har förvärvat minst tre års föregående utbildning för verksamheten i fråga genom att förete ett av staten erkänt intyg eller enligt behörig yrkesorganisation till fullo uppfyller de krav som denna fastställt.

3. Bevis på yrkeskompetens som teknisk direktör på ett företag som tillverkar baby- och barnmat eller dietmat kan i Italien vederbörande förete i form av kompetensbevis utfärdat i en annan medlemsstat som i fråga om uppnådd nivå och förvärvat yrkesutbildning motsvarar ett enligt italiensk lagstiftning nödvändigt kompetensbevis och därmed kan vederbörande införas i ett speciellt yrkesregister. Samtidigt skall vederbörande förete bevis på att han har utövat verksamhet på området i fråga som egenföretagare, företagsledare eller teknisk direktör i minst tre på varandra följande år i en annan medlemsstat.

Artikel 5

För tillämpning av artikel 4 gäller följande:

1. De medlemsstater där möjligheten att påbörja och utöva den verksamhet som avses i artikel 1.2 är avhängig av innehav av allmänna, kommersiella eller yrkesmässiga kunskaper och färdigheter skall med kommissionens bistånd informera övriga medlemsstater om de egenskaper som är kännetecknande för den verksamheten (beskrivning av de verksamhetsformer som förekommer på detta område).

2. Den behöriga myndighet som utsetts för detta ändamål av den stat från vilken förmånstagaren kommer skall intyga vilken yrkesverksamhet förmånstagaren utövat och hur länge. Intygen skall utformas i enlighet med den officiella beskrivningen av näringsverksamheten i fråga, som lämnas av den medlemsstat där förmånstagaren varaktigt eller temporärt vill utöva denna verksamhet.

3. Världlandet skall efter ansökan om detta bevilja vederbörande tillstånd att utöva verksamheten i fråga förutsatt att den intygade verksamheten på väsentliga punkter överensstämmer med den beskrivning som lämnats enligt punkt 1 och förutsatt att alla andra villkor i den statens lagstiftning är uppfyllda.

Artikel 6

1. I de fall då möjligheten att i en medlemsstat påbörja eller utöva sådan verksamhet som avses i artikel 1.2 inte är avhängig av innehav av allmänna, kommersiella eller yrkesmässiga kunskaper och färdigheter kan den staten, om tillämpningen av det rådsdirektiv som avses i artikel 1.2 medför allvarliga svårigheter, hos kommissionen för en begränsad tid och för en eller flera närmare angivna verksamhetsformer ansöka om tillstånd att avkräva medborgare i andra medlemsstater som vill utöva dessa verksamhetsformer inom sitt territorium bevis på att de innehar de yrkeskvalifikationer som behövs för att utöva dessa former av verksamhet i det land varifrån de kommer.

Denna befogenhet skall inte tillämpas på personer som kommer från en stat där möjligheten att påbörja verksamheten i fråga inte är avhängig av bevis om särskilda kunskaper eller på personer som i minst fem år har haft sin hemvist i världlandet.

2. Efter en väl grundad hemställan från medlemsstaten i fråga skall kommissionen genast närmare ange villkoren för tillståndsgivningen enligt punkt 1 i denna artikel och fastställa detaljbestämmelser för tillämpningen.

3. I de fall då allvarliga svårigheter uppstår vid tillämpningen av det rådsdirektiv som avses i artikel 1.2 kan Luxemburg av kommissionen bemyndigas att under en sådan period och på sådana villkor som denna fastställt dröja med tillämpningen av bestämmelserna i artikel 4 i detta direktiv med avseende på en eller flera former av närmare angivna verksamhetsformer.

Artikel 7

Bestämmelserna i detta direktiv skall fortsätta att tillämpas till dess regler för en samordning av de nationella bestämmelserna om möjligheten att påbörja och utöva verksamhetsformerna i fråga har trätt i kraft.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall inom den tid som anges i artikel 9 utse de myndigheter och organ som är behöriga att utfärda ovan nämnda handlingar och genast underrätta övriga medlemsstater och kommissionen om detta.

Artikel 9

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv inom sex månader efter dagen för anmälan och skall genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 10

Medlemsstaterna skall se till att till Kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstift-

ning, som de antar inom det område, som omfattas av detta direktiv.

Artikel 11

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 15 oktober 1968.

På rådets vägnar

G. SEDATI

Ordförande
